

[Statsministeren.]

ligger, ikke har foreligget ved Valget, men ikke i denne Sag. Ingen Sag har været kendt, hvad Lovforslagets Indhold og Karakter angaar, saadan som denne var det. Det, vi gik til Valg paa — det blev udtrykkelig sagt baade af os og af det radikale Venstre —, var det Forslag, hvorom Folketingets Flertal samlede sig i 1926. Dette er i hvert Fald i Overensstemmelse med Løfterne. Om alt det andet skulde være sandt, hvad det ærede Medlem siger, saa vi har snydt og bedraget Vælgerne paa alle de andre Punkter, saa gælder det i hvert Fald ikke paa dette Punkt. Men jeg paaskønner i øvrigt, at det ærede Medlem udtaler sig med megen Forsigtighed i denne Sag; det er ogsaa rimeligt, saaledes som den nu en Gang ligger.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde have Besked om visse Forhandlinger, der har været ført. Jeg ved nu ikke, at det var Skik, at nogen krævede Besked om de Samtaler, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller førte med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Tiden fra 1926 til 1929. Jeg har i alt Fald aldrig været nævns nok til at forlange Besked derom. Nej, jeg tror, det ærede Medlem kommer til at vente med Opklaringen paa dette Punkt, til Tiden kommer, da vi har det at berette, som det er vort Ønske at berette, og det bliver dem, der fører Samtalerne, som bestemmer, hvornaar Tiden dertil er inde. Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Svar paa et enkelt, uskyldigt Spørgsmaal, som han stillede. Han spurgte nemlig, om Tonen i vore Forhandlinger var som i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale i Gaar. Dertil maa jeg sige nej, det ærede Medlem kan være overbevist om, at naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og jeg er i Stue sammen bag lukkede Døre, saa behandler han mig, som en Gentleman behandler en anden Gentleman; jeg ved ikke, om det har været saadan i den Guldalder, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ser tilbage paa, men imellem os er det saadan.

Men om Militærspørgsmaalet vil jeg saa blot tilføje, at det er rigtigt, hvad mit Partis Ordfører sagde, at dette ikke længere er, hvad det var før; thi nu er Vejen til Forlig mellem Venstre og de Konservative dog antagelig spærret. Derfor er Militærspørgsmaalet ingenlunde længere det, som det var i svundne Tider; og derfor nærer jeg ikke mindste Tvivl om, at det Princip, som er bærende i vort Forslag, vil blive opretholdt og vil blive det sejrende. Det vil

ske med stor Tilslutning derved, at Venstre under de Forhandlinger, som før eller senere sikkert nok kommer i Stand igen, indretter sig paa en efter vor Mening fornuftig Ordning, eller det vil ske igennem nye Kampe. Det vil Fremtiden vise; men at det vil blive gennemført, derom næres der hos os ikke den ringeste Tvivl.

Jeg tror, da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal dog talte baade afdæmpet og rigtigt for visse Partiers Vedkommende om Militærspørgsmaalet, at det kun var en Sprogløst, naar det ærede Medlem pludselig midt i det hele sagde, at alle Regeringens Mærkesager laa paa Kirkegaarden. Ja, det gør i hvert Fald ikke denne Mærkesag; eller i alt Fald er det da en Kirkegaard, hvor det ærede Medlem er Graver eller Betjent og passer paa denne Mærkesag; og det trøster mig unægtelig, at denne, en af de fornemste Mærkesager, har et saa godt Forhold til det ærede Medlem og hans Parti, som Tilfældet nu er. Saa den Betegnelse, at den ligger paa Kirkegaarden, synes jeg, vi i fælles Interesse skal værne os imod.

Men ogsaa de andre Principspørgsmaal maa sikkert siges at være saaledes forbedret, at vi har al Grund til at være forholdsvis tilfredse. Jeg kan ikke tro, at Venstre vil opretholde den stejle Holdning, som det har indtaget mod Venstres gamle Principper i Jordlovgivningen. Jeg tror heller ikke, at Venstre kan vedblive at være blandt Modstanderne af en fornuftig Kontrol med Trusteer og andre kapitalistiske Ringdannelser, thi der er alt for mange Venstremænd, der virkelig ønsker en saadan Lovgivning, til at Partiet herinde skulde kunne modsætte sig disse Ønsker.

Det vil formentlig være klart for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som jo har været Hovedordfører, tør jeg vel nok sige, for det storpolitiske — ja, storpolitisk er vel egentlig et forkert Udtryk —, men dog politiske Omraade, at jeg aldeles ikke rødmer af Skam over Samlingens Resultater. Jeg savner nemlig Evnen til Hykleri. Alle ved, at Venstre har brugt Landstingets fire Stemmer, positivt og som Trusel; og dog har vi gennemført den bedste Samling Love, som i mange Aar er gennemført — ikke i Tal; for Tallene, indrømmer jeg, er ogsaa for mig uden Interesse; om det er 50, om det er 30, eller om det er 80 Love, som gennemføres, det er ganske underordnet, blot det, der staar i Lovene, er noget, der duer. Og derom er der ingen Tvivl, at hvad angaar Indholdet i den Samling Resultater, som denne Rigsdagsamling kan ende med, har vi al Grund til